DOI 10.31392/ONP.2786-6890.9(2)/1.2025.01
UDC 378.147.091.33-027.22:792.091]:811.111

EUROPEAN EXPERIENCE IN DEVELOPING ENGLISH LANGUAGE COMPETENCE IN SPEAKING AMONG FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS THROUGH THEATRICAL ACTIVITIES

Natalia Dmitrenko
Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Professor of the Department
of Foreign Languages,
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State
Pedagogical University,
32, Ostrozky Str., Vinnytsia, Ukraine
https://orcid.org/0000-0002-3556-0003
e-mail: nataliadmitrenko0302@gmail.com

Inna Stakhova
Doctor of Philosophy (PhD), Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of Primary Education,
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State
Pedagogical University,
32, Ostrozky Str., Vinnytsia, Ukraine
https://orcid.org/0000-0002-8942-6248
e-mail: kachayloinna@gmail.com

Nataliia Franchuk
Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor, Associate Professor
of the Department of Primary Education,
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State
Pedagogical University,
32, Ostrozky Str., Vinnytsia, Ukraine
https://orcid.org/0000-0001-8084-3793
e-mail: klochko.nata@ukr.net

Abstract. *The article presents English language competence in speaking as an integral ability of a person to communicate effectively and appropriately in English in oral form, based on a combination of linguistic knowledge, communication skills, sociocultural awareness, and motivation to learn the language. The study identifies dramatization as the leading method for developing English speaking competence in future primary school teachers, which combines language practice with creative activity, promotes the formation of communicative, sociocultural, and intercultural skills, and creates conditions for an authentic foreign language environment.*

The article highlights European experience in developing English language speaking skills among students through theatrical activities. It analyzes practices at universities in Poland, Germany, Italy, France, the Netherlands, and Spain, where theatrical methods are integrated into the educational process. For example, Polish universities often use the «process drama» method and organize English-language theater festivals for students. In Germany, dramatic techniques are integrated into «Sprachpraxis» courses, and «Theater im OP» theater groups provide authentic language practice. Italy has English-language theater clubs, including the English Drama Society, where drama practices

© Dmitrenko N., 2025
© Stakhova I., 2025
© Franchuk N., 2025

are combined with the CLIL methodology. The French experience focuses on the work of English Drama Clubs, which create an authentic language environment for future teachers. In Spain, theater initiatives for students are widespread in the format of the Festival de Teatro en Inglés, etc.

The authors found that the use of dramatization, role-playing games, improvisational techniques, and process drama methods helps overcome language barriers, promotes the formation of spontaneous speech skills, develops intonational expressiveness, nonverbal communication, etc. The article concludes that theatrical methods in EU countries combine language education with creative self-realization, which makes them an innovative tool in the training of prospective teachers.

Keywords: *English language proficiency, speaking, dramatization, future teachers, European experience.*

DOI 10.31392/ONP.2786-6890.9(2)/1.2025.01
УДК 378.147.091.33-027.22:792.091]:811.111

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ АНГЛОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ГОВОРІННІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Дмітренко Н. Є.
докторка педагогічних наук, професорка,
професорка кафедри іноземних мов,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського,
вул. Острозького, 32, м. Вінниця, Україна
https://orcid.org/0000-0002-3556-0003
e-mail: nataliadmitrenko0302@gmail.com

Стахова І. А.
доктор філософії (PhD), доцент,
доцент кафедри початкової освіти,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського,
вул. Острозького, 32, м. Вінниця, Україна
https://orcid.org/0000-0002-8942-6248
e-mail: kachayloinna@gmail.com

Франчук Н. Л.
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри початкової освіти,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського,
вул. Острозького, 32, м. Вінниця, Україна
https://orcid.org/0000-0001-8084-3793
e-mail: klochko.nata@ukr.net

Анотація. *У статті представлено англомовну компетентність у говорінні як інтегральну здатність особистості ефективно та доречно спілкуватися англійською мовою в усній*

© Дмітренко Н. Є., 2025
© Стахова І. А., 2025
© Франчук Н. Л., 2025

формі, що ґрунтується на поєднанні лінгвістичних знань, комунікативних умінь, соціокультурній обізнаності та мотивації вивчати мову. У дослідженні визначено театралізацію як провідну методику розвитку англомовної компетентності у говорінні майбутніх учителів початкових класів, що забезпечує поєднання мовної практики з творчою діяльністю, сприяє формуванню комунікативних, соціокультурних та міжкультурних умінь, а також створює умови для автентичного іншомовного середовища.

У статті висвітлено європейський досвід розвитку англомовної компетентності у говорінні здобувачів освіти засобами театралізованої діяльності. Здійснено аналіз практик університетів Польщі, Німеччини, Італії, Франції, Нідерландів та Іспанії, де театральні методики інтегруються в освітній процес. Так, у польських університетах часто використовують метод «process drama», організовують англомовні театральні фестивалі для здобувачів освіти. У Німеччині інтеграція драматичних технік відбувається в межах курсів «Sprachpraxis», а групи театрів «Theater im OP» забезпечують автентичну мовну практику. В Італії діють англомовні театральні клуби, зокрема «English Drama Society», де драматичні практики поєднуються з методикою CLIL. Французький досвід зосереджується на роботі English Drama Clubs, які створюють автентичне мовне середовище для майбутніх педагогів. В Іспанії поширені театральні ініціативи для здобувачів освіти у форматі Festival de Teatro en Inglés тощо.

Авторами виявлено, що використання драматизації, рольових ігор, імпровізаційних технік, методики «process drama» сприяє подоланню мовленнєвого бар'єра, сприяє формуванню навичок спонтанного мовлення, розвитку інтонаційної виразності, невербальної комунікації тощо. У статті підсумовано, що театральні методики у країнах ЄС поєднують мовну освіту з творчою самореалізацією, що робить їх інноваційним інструментом у підготовці майбутніх педагогів.

Ключові слова: *англомовна компетентність, говоріння, театралізація, майбутні педагоги, європейський досвід.*

Вступ та сучасний стан проблеми дослідження. Розвиток англомовної компетентності в говорінні майбутніх учителів є одним з провідних завдань сучасної системи освіти. Зважаючи на євроінтеграційну політику України, активну міжнародну співпрацю, налагодження програм академічної мобільності, участь у проєктах Еразмус+ тощо, потреба у оволодінні англійською мовою серед здобувачів вищої освіти пришвидшено зростає. Сьогодні для майбутніх учителів з України відкриваються широкі можливості професійного вдосконалення, проте не всі можуть ними скористатися, здебільшого, через володіння англійською мовою на низькому рівні. Засвоєні стандартні граматичні конструкції чи вивчений комплекс нових слів – не є показником знання мови, сьогодні важливо з кожним днем удосконалювати своє мовлення, долаючи різні комунікативні бар'єри, працюючи над вимовою, збагачуючи лексичний словник типовими та сленговими фразами тощо.

Університетська освіта дає значний поштовх для розвитку англомовної компетентності у говорінні, особливо це стосується вчителів початкових класів, що викладають англійську мову молодшим школярам. Вчитель англійської мови у початковій школі має володіти правильною вимовою, мати ґрунтовний лексичний запас слів, граматично правильно будувати висловлювання, передавати учням інформацію про звичаї, традиції, культуру країни, мову якої вони вивчають. Своїм прикладом педагог має мотивувати учнів до вивчення англійської мови. Саме тому, заклади вищої освіти сьогодні перебувають у пошуку нестандартних методів та прийомів навчання майбутніх учителів англійської мови, активно переймають зарубіжний досвід. Одним з прийомів розвитку англомовної компетентності у го-

ворінні майбутніх учителів є театралізована діяльність. У багатьох європейських практиках використання театральних постановок сприяє розвитку монологічного та діалогічного мовлення, дозволяє ефективніше працювати над вимовою, засвоювати нову лексику та відпрацьовувати граматику в природному контексті. Театралізація створює умови для занурення у мовне середовище, активізує особистісний досвід, поєднує індивідуальну й колективну роботу, що відповідає комунікативно-орієнтованій методиці викладання іноземних мов у країнах Європи.

Питання розвитку англомовної компетентності майбутніх учителів висвітлено у наукових дослідженнях зарубіжних (J. Richards, M. Canale, D. Nunan, S. Savignon, M. Swain) та вітчизняних (А. Бичок, Ю. Будас, Н. Дмітренко, С. Король, О. Лозова, С. Ніколаєва) вчених. Позитивний вплив театралізованої діяльності на освітній процес майбутніх педагогів розкрили у наукових працях І. Барановська, О. Деркач, О. Жовнич. Окрім того, на базі Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського протягом 2020-2023 років реалізовувався проєкт програми Еразмус+ Жан-Моне модуля «EU experience of soft skills development of preschool and primary school age children by theatre activities in teacher training», що закцентував увагу на вивченні англійської мови засобами театрально-ігрової діяльності. Проте питання розвитку англомовної компетентності майбутніх учителів засобами театральної діяльності є нерозкритим у повній мірі. Активний суспільний розвиток щодня підкреслює гостроту цього питання, стимулює до пошуку шляхів його вирішення.

Мета і завдання статті – проаналізувати досвід країн Європейського Союзу щодо розвитку англомовної компетентності у говорінні шляхом використання театралізованої діяльності.

Методи дослідження: теоретичний аналіз наукової літератури країн ЄС щодо розвитку англомовної компетентності здобувачів вищої освіти засобами театралізованої діяльності; вивчення передового педагогічного досвіду щодо удосконалення навичок говоріння англійською мовою майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз наукових праць Ю. Будас, Н. Дмітренко, О. Жовнич, Ю. Колядич, І. Стахової, Н. Франчук дозволяє визначити, що англомовна компетентність у говорінні ґрунтується на поєднанні лінгвістичних (фонетичних, граматичних і лексичних) знань, комунікативних умінь (ведення діалогу, монологу, розвиток мовленнєвої спонтанності), соціокультурної обізнаності (розуміння культурних контекстів і норм етикету), а також психологічної готовності до іншомовної взаємодії (подолання мовного бар'єра, формування впевненості у власних висловлюваннях) [1; 2; 3]. Дослідження Н. Дмітренко та Н. Франчук засвідчують, що ефективне оволодіння англійською мовою потребує не лише засвоєння мовного матеріалу, а й формування умінь аналізувати, інтерпретувати та критично оцінювати інформацію. Вчені звертають увагу на використання інтерактивних технологій, дискусійних методів та проблемно-орієнтованих завдань у процесі розвитку когнітивної активності, креативності та комунікативної самостійності здобувачів освіти [1; 3]. Наукові праці О. Жовнич та І. Стахової свідчать про те, що вивчення англійської мови є ефективним за умови поєднання традиційних та інноваційних методик навчання, зокрема використання театралізованої діяльності, рольових ігор тощо, що не лише сприяє формуванню англомовної компетентності у говорінні здобувачів освіти, а й забезпечує розвиток міжкультурної обізнаності [2].

У Республіці Польща педагоги розглядають театралізацію як один із ключових інноваційних методів формування англомовної компетентності здобувачів освіти, адже вона поєднує мовну практику з творчим досвідом і міжкультурним навчан-

ням. Театральні методики активно застосовуються в університетах Варшави, Кракова, Вроцлава та Гданська. Зокрема, у Ягеллонському університеті організовуються англомовні театральні фестивалі, під час яких учасники готують і презентують постановки класичних та сучасних англійських драматургів; така діяльність сприяє розвитку навичок вимови, інтонаційної виразності та комунікативної гнучкості [16]. У Варшавському університеті поширеною практикою є використання process drama, коли освітній процес будується у формі імпровізованого сценарію без заздалегідь підготовленого тексту, що стимулює мовленнєву спонтанність [17]. У Вроцлавському університеті діє Wrocław English Drama Club, який об'єднує студентів і викладачів навколо постановок англійською мовою, забезпечуючи регулярну мовну практику в реальних умовах публічного виступу. Подібні клуби та гуртки часто стають майданчиками міжуніверситетської співпраці, де майбутні педагоги можуть брати участь у театральних конкурсах та фестивалях [21]. Педагогічна цінність театралізації полягає не лише у розвитку лінгвістичної компетентності (фонетики, граматики, лексики), але й у формуванні соціокультурних та міжкультурних компетентностей здобувачів освіти, адже робота з англомовними текстами передбачає розуміння культурного контексту, а спільна підготовка вистав формує навички командної роботи, відповідальності та публічної комунікації. Досвід польських університетів демонструє, що театралізація є ефективним способом інтегрованого навчання, який поєднує мовну освіту, творчу діяльність та особистісний розвиток здобувачів вищої освіти.

У німецьких університетах театралізована діяльність активно використовується як інтерактивний метод навчання англійської мови. У межах практичного курсу «Sprachpraxis» (університет Тюбінгена, факультет англійської філології) запроваджено заняття з театральної педагогіки. Здобувачі освіти самостійно пишуть сценарії, адаптують їх з автентичних творів, підбирають костюми і грим, готують запрошення, створюють постановки, що дозволяє краще вивчити мову [4]. Студентський театр «Theater im OP» у Геттінгені, що діє з 1984 року, пропонує здобувачам освіти брати участь у постановках англійською мовою – альманахах, класичних п'єсах та сучасних сценічних авторських роботах, що є надзвичайно ефективною практикою для розвитку говоріння, вимови та творчого самовираження [11]. У вищій школі, зокрема в Педагогічному університеті м. Людвігсбург (Німеччина), підготовка майбутніх педагогів передбачає курси з театральної педагогіки та сценічної майстерності, де значна увага приділяється розвитку імпровізаційних навичок, невербальної комунікації та інтеграції драматичних технік у освітній процес. Подібні програми функціонують також у педагогічних університетах Польщі та Чехії, де здобувачі освіти здобувають досвід використання драматизації у формуванні мовленнєвих умінь. На заходах TEFL-Day викладачі та здобувачі освіти, зокрема з університетів Єни і Берліну, проводять майстер-класи з драматизації та інсценізації. На цих заходах вони імпровізують, оживляють літературні та авторські тексти англійською мовою, намагаються долати межу між глядачем і актором за принципом «спектактора» (Boal), розвивають емпатію та інтеркультурні навички, заглиблюючись у процес розвитку комунікаційних навичок і вмінь за допомогою театралізованої діяльності [8]. Завдяки такому підходу студенти отримують можливість практикувати англійське мовлення в автентичних і, водночас, творчих умовах, що підвищує їх упевненість у собі, формує навички спонтанного мовлення. Крім того, театралізовані методики сприяють подоланню мовного бар'єра, активізують невербальні засоби

комунікації, розвивають виразність мови й навички співпраці, що робить їх ефективним інструментом розвитку англомовної компетентності у говорінні.

В італійських університетах театралізацію застосовують як активний практичний метод навчання англійської мови: здобувачі освіти читають вголос, інтерпретують і виконують сцени англійських драматичних текстів (особливо творів В. Шекспіра та сучасного британського театру), адаптуючи їх до молодіжного контексту; працюють у групах над написанням і постановкою авторських еко-п'єс або інтерпретацій; переглядають вистави та відеоматеріали, аналізують їх, обговорюють у форматі семінарів; що сприяє розвитку усного мовлення, творчості, міжкультурного розуміння і навичок спонтанного висловлювання, забезпечуючи глибоке занурення в англійське мовне середовище в інтерактивній формі [18, с. 34].

Вчена E. Piazzoli представила власний досвід застосування process drama як інноваційного методу у міжкультурному вивченні мов. На відміну від традиційних рольових ігор, process drama занурює здобувачів освіти у вигадану, але реалістичну ситуацію, яка розгортається без заздалегідь написаного сценарію, що дає змогу активно відтворювати зміст і одночасно практикувати іноземну мову. Авторка показує, що цей підхід ефективно формує комунікативну компетентність, адже учасники змушені спонтанно взаємодіяти англійською, імпровізувати та реагувати на непередбачувані репліки. Крім того, міжкультурний аспект, за словами дослідниці, проявляється у відпрацюванні ситуацій, пов'язаних із культурними відмінностями, що розвиває емпатію, толерантність і критичне мислення [10, с. 385]. У своїх наукових публікаціях L. Miccoli проаналізувала ефективність використання драматичних технік у розвитку англомовної компетентності студентів університету. Проведене дослідження показало, що драматизація створює умови для автентичної мовленнєвої практики, знімає психологічні бар'єри, стимулює спонтанність висловлювань і допомагає здобувачам освіти розвивати виразність, інтонацію, мовленнєву впевненість. Важливим висновком дослідниці стало те, що драматичні вправи сприяють поєднанню когнітивного й емоційного аспектів навчання, роблячи його більш ефективним [9].

У Франції викладачі англійської мови активно використовують театралізацію як інноваційний метод розвитку іншомовної комунікативної компетентності студентів. Основна ідея полягає в тому, щоб навчання виходило за межі традиційних підручників і перетворювалося на живу практику спілкування. Так, здобувачі освіти відтворюють побутові та професійні ситуації (подорож, шопінг, співбесіда, відвідування культурних місць тощо), що розвиває навички діалогічного мовлення, уміння слухати та реагувати. Окрім того, викладачі пропонують інсценізування за відомими автентичними творами або адаптованими сучасними п'єсами, завдяки яким здобувачі освіти розвивають виразність мовлення, вчаться правильно інтонувати, знайомляться з культурними аспектам мови.

У багатьох французьких університетах, стверджує F. Fonio, існують англійські театралізовані клуби (English Drama Clubs**)**, де майбутні педагоги ставлять вистави. Основна функція таких клубів – створити автентичне мовне середовище, щоб учасники могли природно вдосконалювати вимову, інтонацію та навички комунікації. Крім того, підготовка до вистави включає аналіз тексту, роботу з лексикою та граматикою, що поглиблює лінгвістичну компетентність здобувачів освіти. Участь у театральних п'єсах формує також соціальні та міжкультурні навички: здобувачі освіти вчаться працювати в команді, презентувати себе перед аудиторією, розуміти культурний контекст англомовних п'єс. Таким чином, English Drama Clubs у фран-

цузьких університетах стають своєрідними лабораторіями міжкультурної комунікації, де навчання поєднується з творчістю та емоційною залученістю [5, с. 76].

В університеті Бодро Монтель (Université Bordeaux Montaigne) функціонує вже понад 40 років студентський English Club, де, окрім спілкування англійською мовою, організовуються театральні дійства. Серед виконаних спектаклів – «Важливість бути Ернестом» Оскар Уайльда (2019 р.), «Мотузка» Патріка Гамільтона (2017 р.), «Кішка на розпеченому даху» Теннессі Вільямс (2016 р.), «Пігмаліон» Джорджа Барнард Шоу (2015 р.), «Великий Гетсбі» Скотта Фіцджеральда (2014 р.), «Трамвай «Бажання»» Теннессі Вільямса (2013 р.) тощо. Участь у таких театральних постановках дозволяє здобувачам освіти практикувати англійську в автентичному контексті, збагачувати лексичний словник, розвивати мовне чуття, інтонаційну виразність, гнучкість мовлення та культурну ідентифікацію [12].

У Нідерландах педагоги широко використовують театралізацію як інноваційний підхід у викладанні англійської мови. Педагогічні університети у своїй практиці застосовують рольові ігри та інсценізації, студенти відтворюють ситуації з повсякденного життя, ділового спілкування чи міжкультурних комунікацій, що допомагає не лише розширювати лексичний запас, а й вчитися ефективно взаємодіяти у будь-якій ситуації. Популярним у нідерландських закладах освіти, на думку K. Goodnight, є метод розвитку спонтанного мовлення (process drama), який стимулює швидке мислення англійською мовою. Його суть полягає у створенні навчальних сценаріїв без готового тексту. Здобувачі освіти разом із викладачем вигадують сюжет, розподіляють ролі та розвивають діалог у реальному часі. Така діяльність не лише тренує мовленнєву спонтанність і комунікативну гнучкість, але й допомагає подолати психологічні бар'єри – страх помилок, сором'язливість, тривожність. Завдяки цьому процесу драматизація набуває форми ігрового експерименту, де здобувачі освіти вчаться не механічно відтворювати завчені фрази, а створювати мову «тут і зараз», комбінуючи відому лексику й граматику у нових контекстах [6, с. 18].

Нідерландський університет в Утрехті (Utrecht University) пропонує здобувачам освіти участь в аматорських англомовних театральних групах, до яких долучається міжнародна спільнота. Разом вони ставлять вистави за класичними та сучасними п'єсами: у 2018 році була презентована вистава за твором Джейн Остін «Гордість і упередження», у 2022 році – вистава за твором Кена Кізі «Пролітаючи над гніздом зозулі». Такі спільні театральні проєкти не лише розвивають мовленнєві навички, але й уміння співпрацювати, креативно мислити, формують міжкультурну компетентність. Крім того, у межах педагогічних програм в Утрехті застосовуються методи імпровізаційного театру (improvisation theatre) та спонтанного мовлення (process drama), що спрямовані на розвиток мовлення, зниження емоційної тривожності у ході спілкування англійською мовою й підвищення мотивації здобувачів освіти до вивчення іноземних мов [19].

Творчий центр при Амстердамському університеті (Vrije Universiteit Amsterdam) організовує різноманітні курси, творчі групи та мистецькі проєкти з театру, драми, музики, танцю та візуального мистецтва, надаючи майбутнім педагогам унікальну можливість практикувати англійську мову в інтегрованому культурному середовищі. Завдяки цьому англійська мова виступає не лише як засіб навчання, а й як інструмент творчої самореалізації. Викладачі закладів вищої освіти у Нідерландах мають можливість пройти курси «Theatre Skills for Lecturers», що дозволяє зробити освітній процес англійською більш динамічним, виразним та інтерактивним [20].

В Італії педагоги розвивають англомовну компетентність здобувачів освіти засобами театралізації, організовуючи англомовні театральні лабораторії, університетські клуби, що спрямовані на стимулювання спонтанного мовлення і вміння швидко мислити англійською. У Римському університеті «La Sapienza» діє театральний клуб «English Drama Society», де ставлять класичні та сучасні англомовні п'єси. Наприклад, здобувачі освіти мали змогу інсценізувати відомі класичні твори Вільяма Шекспіра – «Hamlet», «Romeo and Juliet», «A Midsummer Night's Dream», а також сучасні п'єси, як-от «The Importance of Being Earnest» Оскара Вайльда чи «Waiting for Godot» Семюеля Беккета. Окрему увагу приділяють інсценізаціям сучасних драматургічних текстів і популярних мюзиклів (*«Chicago», «Mamma Mia!»*), що робить діяльність клубу особливо привабливою для студентської молоді. Такі постановки створюють середовище занурення в іншу культуру, адже вимагають від учасників не лише грамотної вимови та інтонації, а й розуміння соціального та культурного контексту твору. Крім того, театральний клуб «English Drama Society» організовує творчі майстерні, дискусії після вистав та тематичні зустрічі, що дозволяє здобувачам педагогічної освіти відчути атмосферу англомовного театру та інтегрувати здобуті знання у власну академічну й професійну діяльність. У рамках English Drama Society також організовуються воркшопи з акторської майстерності, семінари з техніки сценічного мовлення та дискусійні зустрічі після вистав, під час яких здобувачі освіти аналізують проблематику творів і вчаться критично осмислювати культурні феномени. Така діяльність сприяє не лише формуванню високого рівня англомовної комунікативної компетентності, а й розвитку міжкультурного діалогу, творчих здібностей і навичок співпраці, що відповідає сучасним освітнім завданням [7].

В Болонському університеті проводяться студентські фестивалі англомовного театру, що виступають інноваційною формою поєднання мистецької діяльності з освітнім процесом. Їхня особливість полягає у цілеспрямованій інтеграції методики CLIL (Content and Language Integrated Learning) з драматичними практиками та відкриває нові можливості для розвитку англомовної комунікативної компетентності здобувачів освіти. Використання драматургії як навчального ресурсу дозволяє студентам засвоювати мовний матеріал у природному контексті, розвивати навички спонтанного мовлення та акторської імпровізації, водночас опановуючи знання з літератури, історії, культурології та театрознавства англійською мовою. В рамках фестивалів здобувачі освіти мають змогу презентувати як класичні твори відомих письменників, так і сучасні драматичні тексти (*«The Dumb Waiter» Г. Пінтера, «Who's Afraid of Virginia Woolf?» Е. Олбі*). Постановки супроводжуються тематичними воркшопами, інтерактивними семінарами та дискусійними панелями, де здобувачі освіти аналізують культурно-історичний контекст творів, розглядають їхню актуальність у сучасному суспільстві, обговорюють особливості мовленнєвого стилю авторів [14].

В сучасній методиці викладання іноземних мов у Італії дедалі більшої уваги набувають інтерактивні педагогічні практики, серед яких провідне місце займає підхід Theatre in Education (TIE). В статті Ö. Uştuk та D. İnan розглянуто кейс упровадження TIE в освітній процес викладання англійської мови в Італії. TIE визначається авторами як педагогічна технологія, що поєднує театральне мистецтво та освітній процес. На відміну від традиційних форм театральної діяльності, TIE орієнтоване на активне залучення здобувачів освіти у процес постановки: від участі у сценічних діях до інтерактивних дискусій та імпровізацій. Дослідження має якіс-

ний характер і базується на аналізі взаємодії між студентами та викладачами під час інтеграції театральних програм у навчальні модулі [20, с. 34].

В сучасній практиці іспанської вищої освіти театралізація активно використовується як засіб розвитку англомовної комунікативної компетентності. Зокрема, в університеті Алкала (UAH) щорічно проводиться Festival de Teatro en Inglés, у межах якого здобувачі освіти демонструють вистави англійською мовою, що сприяє формуванню міжкультурного діалогу та підвищує мотивацію до вивчення мови [13]. У університеті Валенсії (UV) діє програма Theatre and CLIL in Higher Education, у якій театральна діяльність поєднується з теоретичним вивченням драматургії та методики використання театру у викладанні іноземних мов [15]. Усі театральні ініціативи в іспанських університетах поєднують навчання мови з театральною практикою, розвиваючи мовленнєву компетентність та міжкультурну обізнаність.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Аналіз європейського досвіду засвідчив, що театралізована діяльність є ефективним інструментом розвитку англомовної компетентності у говорінні майбутніх педагогів. Театральні практики інтегрують лінгвістичний, культурологічний, педагогічний та особистісно-розвивальний аспекти, створюючи умови для автентичного мовного занурення. Постановка англомовних п'єс, імпровізаційні техніки, рольові ігри, метод process drama сприяють подоланню мовленнєвих бар'єрів, розвитку спонтанності мовлення, інтонаційної виразності у майбутніх педагогів.

Таким чином, досвід університетів Іспанії, Італії, Франції, Німеччини, Нідерландів і Польщі демонструють факт, що театралізація поєднує вивчення англійської мови з творчою самореалізацією здобувачів освіти, формує навички міжкультурної взаємодії та співпраці. Особливої цінності й подальшої перспективності набуває інтеграція театральних методик із підходом CLIL, що забезпечує не лише вдосконалення мовних навичок у майбутніх педагогів, а й засвоєння змістових знань з літератури, історії, соціальних і культурних правил і норм англійською мовою.

Отже, театралізована діяльність у вищій школі країн ЄС може розглядатися як інноваційна освітня технологія, що відповідає сучасним тенденціям комунікативно-орієнтованого та компетентнісного навчання. Її системне використання у підготовці майбутніх педагогів, зокрема початкової школи, забезпечує інтеграцію мовної освіти з розвитком особистісних і професійних якостей, необхідних для ефективної педагогічної діяльності в умовах багатомовності та міжкультурного діалогу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дмітренко Н., Франчук Н. Розвиток навичок критичного мислення учнів 3ЗСО на уроках англійської мови. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців : методологія, теорія, досвід, проблеми :* збірник наукових праць. Вінниця : ТОВ «Друк плюс», 2024. 73. С. 79-87.

2. Жовнич О., Стахова І. Підготовка майбутніх учителів до використання театралізованої діяльності у процесі навчання англійської мови молодших школярів. *Актуальні питання гуманітарних наук.* Вип. 55, том 1. Дрогобич, 2022. С. 282-287.

3. Dmitrenko N., Budas Iu., Koliadych Yu., Poliarush N. Impact of Formative Assessment on Students' Motivation in Foreign Language Acquisition. *East European Journal of Psycholinguistics*. Volume 8, Number 2. 2021. P. 36-50.

4. Drama in Sprachpraxis at a German University English Department : Practical Solutions to Pedagogical Challenges. URL: https://surl.lu/ystdgb

5. Fonio F. (2011).The compatibility of drama language teaching and CEFR objectives – observations on a rationale for an artistic approach to foreign language teaching at an academic level. *Scenario. Vol. 1. Issue 2.* P. 75-89.

6. Goodnight K., van Beuningen C., & de Graaff R. Perfect disguises : Building an evidence base for improvisational drama techniques. *Scenario : A Journal of Performative Teaching, Learning,* 2021, 15 (1), 1-27. URL: https://doi.org/10.33178/scenario.15.1.1

7. La Sapienza**.** URL: https://www.uniroma1.it/en/pagina-strutturale/home

8. Learning English as a foreign language. URL: tefl.anglistik.uni-muenchen.de.

9. Miccoli L. Teaching English through drama techniques. 2025. URL: https://surl.li/utndkp

10. Piazzoli E. Process drama and intercultural language learning : An experience of contemporary Italy. *Research in Drama Education*. 15 (3). 2010. 385-402. URL: https://surl.lt/lmfmvf

11. Theater im OP. URL: https://surl.lt/ztltsm

12. Université Bordeaux Montaigne. URL: https://surl.li/vfyvaa

13. University of Alcalá. URL: https://www.uah.es/en/

14. University of Bologna. URL: https://www.unibo.it/en

15. University of Valencia. URL: https://surl.li/munhyp

16. Uniwersytet Jagiellońian. URL: https://surl.lu/ieulbv

17. Uniwersytet Warszawski. URL: https://surl.li/xhklsu

18. Uştuk Ö., & İnan D. Theatre in Education : A Case of Foreign Language Teaching in Italy. *Literacy Trek*, 3 (2), P. 34-49.

19. Utrecht University. URL: https://surl.li/rtxwrj

20. Vrije Universiteit Amsterdam. URL: https://surl.lu/jefran

21. Wrocławski Uniwersytet. URL: https://surl.li/gzzmjw

REFERENCES:

1. Dmitrenko, N., Franchuk, N. (2024). Rozvytok navychok krytychnoho myslennia uchniv ZZSO na urokakh anhliiskoi movy. *Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia u pidhotovtsi fakhivtsiv : metodolohiia, teoriia, dosvid, problemy :* zbirnyk naukovykh prats. Vinnytsia : TOV «Druk plius», *73*, *79-87* [in Ukrainian].

2. Zhovnych, O., Stakhova, I. (2022). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv do vykorystannia teatralizovanoi diialnosti u protsesi navchannia anhliiskoi movy molodshykh shkoliariv *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Vyp. 55, 1, 282-287* [in Ukrainian].

3. Dmitrenko, N., Budas, Iu., Koliadych, Yu., Poliarush, N. (2021). Impact of Formative Assessment on Students' Motivation in Foreign Language Acquisition. *East European Journal of Psycholinguistics. Vol. 8, 2, 36-50* [in English].

4. Drama in Sprachpraxis at a German University English Department : Practical Solutions to Pedagogical Challenges. Retrieved from: https://surl.lu/ystdgb [in English].

5. Fonio, F. (2011). The compatibility of drama language teaching and CEFR objectives – observations on a rationale for an artistic approach to foreign language teaching at an academic level. *Scenario. Vol. 1. Issue 2, 75-89* [in English].

6. Goodnight, K., van Beuningen, C., & de Graaff, R. (2021). Perfect disguises : Building an evidence base for improvisational drama techniques. *Scenario : A Journal of Performative Teaching, Learning, 15* (*1), 1-27.* Retrieved from: https://doi.org/10.33178/scenario.15.1.1 [in English].

7. La Sapienza. Retrieved from: https://www.uniroma1.it/en/pagina-strutturale/home [in English].

8. Learning English as a foreign language. Retrieved from: tefl.anglistik.uni-muenchen.de. [in English].

9. Miccoli, L. (2025). Teaching English through drama techniques. Retrieved from: https://surl.li/utndkp [in English].

10. Piazzoli, E. (2010). Process drama and intercultural language learning : An experience of contemporary Italy. *Research in Drama Education, 15 (3), 385-402*. URL: https://surl.lt/lmfmvf [in English].
11. Theater im OP. Retrieved from: https://surl.lt/ztltsm [in English].
12. Université Bordeaux Montaigne. Retrieved from: https://surl.li/vfyvaa [in English].
13. University of Alcalá. Retrieved from: https://www.uah.es/en/ [in English].
14. University of Bologna. Retrieved from: https://www.unibo.it/en [in English].
15. University of Valencia. Retrieved from: https://surl.li/munhyp [in English].
16. Uniwersytet Jagiellońian. Retrieved from: https://surl.lu/ieulbv [in English].
17. Uniwersytet Warszawski. Retrieved from: https://surl.li/xhklsu [in English].
18. Uştuk, Ö., & İnan, D. (2016). Theatre in Education : A Case of Foreign Language Teaching in Italy. *Literacy Trek*, *3 (2), 34-49* [in English].
19. Utrecht University. Retrieved from: https://surl.li/rtxwrj [in English].
20. Vrije Universiteit Amsterdam. Retrieved from: https://surl.lu/jefran [in English].
21. Wrocławski Uniwersytet. Retrieved from: https://surl.li/gzzmjw [in English].